

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1752/2015
10.11.2016. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милош Стијеља, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Инфостан“ из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 99/15 од 08.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 99/15 од 08.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5625/10 од 04.07.2011. године, исправљеном решењем Другог основног суда у Београду П 5625/10 од 04.12.2014. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број ... од 08.03.2007. године и да се тужени обавезе да врати тужиоца на радно место главног ... у служби за развој система – сектор СОН или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми и радној оспособљености и искуству. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 99/15 од 08.05.2015. године потврђена је првостепена пресуда у делу за поништај решења туженог и враћања на радно место као и одлука о трошковима поступка. Иста пресуда је укинута у делу захтева о распоређивању на друго радно место и тужба у том делу одбачена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/2004, 111/09, 53/13-УС) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...) и налази да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Побојана одлука је јасна, потпуна и непротивуречна, садржи разлоге о свим одлучним чињеницама и нема недостатака због којих се не би могла испитати. Такође паушално и неосновано ревизијом се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог од 1974. године. Према уговору о раду од 16.07.2003. године и анексу уговора од 01.12.2005. године тужилац је као главни ... радио у служби туженог за развој информационог система – сектор СОН. Тужени је доставио тужиоцу 21.02.2007. године упозорење о условима за отказ уговора о раду. Решењем директора туженог бр. ... од 08.03.2007. године тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. тачка 2. и 6. Закона о раду, члана 134. тачка 11. и 13, члана 152. тачка 3. и 7. и члана 156. Колективног уговора туженог и члана 17. уговора о раду. У образложењу је наведено да је тужилац одсуствовао са рада због привремене спречености за рад од 24.01.2007. године, да је због сумње у злоупотребу боловања комисија туженог 13.02. и 20.02.2007. године увиђајем утврдила да се тужилац није налазио у свом стану у ..., а да је 20.02.2007. године друга комисија туженог затекла тужиоца у ... у Дирекцији за изградњу Зрењанина како држи обуку запослених. Такође је наведено да је тужени као понуђач учествовао на тендеру наручиоца Општине Зрењанин за потребе Дирекције за изградњу града Зрењанина и да је тужилац злоупотребом службеног положаја допринео да се на тендеру изабере фирма „ББ“ ... која за разлику од туженог нема искуства на софтверу SON али је искористила софтвер туженог, да је на исти начин у корист фирме „ББ“ тужилац учествовао и у доношењу одлуке о тендеру у Ужицу. Нижестепени судови су утврдили да је тужилац 2003. године као радни задатак за туженог израдио апликацију система обједињене наплате на малим рачунарима за град Крагујевац „ВВ“ који је заштићен у Заводу за интелектуалну својину као софтвер туженог и да је апликовани софтвер система обједињене наплате израђен за Дирекцију за изградњу Зрењанина копија апликованог софтвера развијеног претходно код туженог. Тужилац је програм туженог уступио предузећу „ГГ“ власништво свог сина, који је затим закључио уговор о пословно техничкој сарадњи са „ББ“, која је победивши на тендеру продала програм система обједињене наплате Дирекцији за изградњу и уређење града Зрењанина, при чему је апликовани софтвер Дирекције копија софтвера туженог. Тужилац је учествовао у имплементацији наведеног програма и вршењу обуке запослених у

Дирекцији у Зрењанину током боравка на боловању, када је и затечен на раду од стране комисије туженог.

На утврђено чињенично стање правилно је нижестепеним одлукама примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за поништај решења о престанку радног односа тужиоца. Другостепени суд правилно оцењује да је за престанак радног односа довољно утврђење само једне повреде радне обавезе. Запослени се упућује на боловање ради лечења или рехабилитације када из одређених разлога привремено није способан за рад. Тужилац је отворено боловање користио супротно разлозима и циљевима због којих је одобрено. У време привремене спречености за рад током јануара и фебруара 2007. године вршио је обуку запослених у другом граду, што је утврђено исказима сведока, извештајем комисије туженог и писменим доказима. Наиме, из извештаја Агенције „ГГ“ од 17.12.2006. године произилази да та агенција обавештава Дирекцију у Зрењанину да ће на имплементацији софтвера у Дирекцији у Зрењанину радити тужилац као стручни саветник. Злоупотреба боловања као разлог за отказ уговора о раду запосленом је прописано чланом 176. став 1. тачка 6. Закона о раду, чланом 134. став 1. тачка 13. Колективног уговора туженог и чланом 17. уговора о раду, закљученим између странака. Утврђено понашање тужиоца представља свесно и смишљено поступање запосленог којим одсуство због привремене спречености за рад, односно боловање користи противно сврси ради које је установљено. Нису од утицаја наводи ревизије да је тужилац у спорном периоду имао здравствене проблеме и да радом у Зрењанину није угрожавао своје здравствено стање, обзиром да је према стању из списка тужилац упућен на боловање ради медикаментозне и физикалне терапије, а да је у дужем периоду током отвореног боловања обављао у другом граду рад истоврстан пословима на које је распоређен код туженог послодавца а којих је из оправданих здравствених разлога ослобођен. Стога наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Како је процедура отказа уговора о раду спроведена у складу са Законом о раду, побијано решење донето од овлашћеног лица, правилно је побијаном одлуком тужбени захтев одбијен као неоснован, а разлоге које је за своју одлуку дао другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвата и Врховни касациони суд у целости.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић